

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 5 listopada 2019 r.

Pozycja 192

POSTANOWIENIE

z dnia 18 lipca 2018 r.

Sygn. akt Ts 80/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.K. w sprawie zgodności:

- 1) art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64, ze zm.) w zakresie, w jakim wyłącza możliwość nabycia służebności przesyłu na zasadzie art. 305¹ i art. 305² § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 459) z art. 64 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 292 w związku z art. 172 i art. 285 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025) w zakresie, w jakim stanowią podstawę prawną nabycia w drodze zasiedzenia, przed 3 sierpnia 2008 r., służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz Skarbu Państwa z art. 64 ust. 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 64 ust. 2 w związku z art. 32 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175/1),

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej, wniesionej przez radcę prawnego do Trybunału Konstytucyjnego 14 maja 2018 r., J.K. (dalej: skarżący) wystąpił z żądaniem określonym *in extenso* w komparycji niniejszego postanowienia.

Skargę konstytucyjną wniesiono w związku z następującą sprawą

We wniosku złożonym do Sądu Rejonowego w Ł. I Wydział Cywilny (dalej: Sąd Rejonowy) z 30 grudnia 2012 r., skarżący domagał się ustanowienia służebności przesyłu, obciążającej określoną we wniosku nieruchomość – na rzecz przedsiębiorcy PGE Dystrybucja

S.A. (dalej: uczestnik lub przedsiębiorca), której treścią byłoby znoszenie istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad powierzchnią tej nieruchomości, wskazanych tam urządzeń przesyłowych oraz prawa korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do dokonywania ich konserwacji, naprawy i modernizacji. Skarżący żądał zasądzenia od uczestnika na swoją rzecz kwoty 285 256,20 zł tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności oraz zwrotu kosztów postępowania. W odpowiedzi, uczestnik wniósł o oddalenie wniosku w całości i zasądzenie od skarżącego kosztów postępowania.

Postanowieniem Sądu Rejonowego z 29 listopada 2016 r. (sygn. akt [...]; dalej: postanowienie Sądu Rejonowego) oddalono wniosek i orzeczono o kosztach. Postanowieniem Sądu Okręgowego w R. V Wydział Cywilny Odwoławczy z 13 lutego 2018 r. (sygn. akt [...]; dalej: postanowienie Sądu Okręgowego) oddalono apelację skarżącego i orzeczono o kosztach.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 17 stycznia 2019 r. skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi. Po pierwsze, do określenia swoich konstytucyjnych wolności lub praw, wynikających ze wskazanych w skardze konstytucyjnej wzorców kontroli. Po drugie, do określenia, w jaki sposób wskazane wolności lub prawa zostały naruszone przez przepisy kwestionowane w skardze konstytucyjnej. Po trzecie, do doręczenia pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz zażalenia na postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, a także reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem. Po czwarte, do doręczenia uwierzytelnionych odpisów postanowień Sądu Rejonowego i Okręgowego. Po piąte, do doręczenia odpisu i czterech kopii wszystkich orzeczeń wydanych w postępowaniu zainicjowanym wniesieniem skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego. I po szóste, do udokumentowania daty doręczenia postanowienia Sądu Okręgowego. Do dnia wydania niniejszego postanowienia pełnomocnik skarżącego nie wystosował żadnej odpowiedzi na to wezwanie.

W skardze konstytucyjnej skarżący zarzucił kwestionowanym normom naruszenie zasad: proporcjonalności ograniczenia własności (art. 64 ust. 3 Konstytucji), proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji), równości (art. 32 ust. 1 Konstytucji), ochrony własności (art. 21 ust. 1 Konstytucji) oraz państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). Ponadto, artykułowi 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64, ze zm.) zarzucił naruszenie zasady legalizmu (art. 7 Konstytucji), a artykułowi 292 w związku z art. 172 i art. 285 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025) – niezgodność z art. 1 Protokołu do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175/1).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: u.o.t.p. TK, ze zm.) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym.

2. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 17 stycznia 2019 r. skarżący został wezwany – w trybie art. 61 ust. 3 u.o.t.p. TK – do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej w terminie siedmiu dni od dnia jego doręczenia. Zarządzenie doręczono pełnomocnikowi skarżącego 1 lutego 2019 r. W jego treści, zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK zawarto pouczenie, że w przypadku nieusunięcia powyższych braków w wyznaczonym terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Mimo upływu przewidzianego prawem terminu, braki te nie

zostały przez skarżącego usunięte. Do Trybunału nie wpłynęło bowiem żadne pismo procesowe w sprawie zainicjowanej wniesioną skargą konstytucyjną.

3. Wobec nieusunięcia braków formalnych w wyznaczonym terminie, Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania badanej skardze dalszego biegu na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.